

2013-14
S 1830 endeligt svar
Offentligt

Miljøministeriet
Departementet

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. MST- 001-11766

Den 17. september 2014

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 9. september 2014 stillet følgende spørgsmål nr. S 1830, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pia Adelsteen (DF).

Spørgsmål nr. S 1830

Vil ministeren foranledige, at Høfte 42 bliver rensset/ryddet op, nu da Cheminova er solgt, således at regningen for oprydning ikke påhviler danske skatteborgere?

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som har givet følgende svar, som jeg henholder mig til:

"Folketinget er tidligere blevet orienteret om Cheminovas erstatningsansvar i svar på spørgsmål 279 (alm. del) af 6. marts 2001. Af svaret fremgår, at deponeringen ved Høfte 42 på Harboøre Tange foregik i perioden 1957-62, hvor Cheminova havde tilladelse til at deponere fast affald fra sin produktion i klitgryden og har i perioden 1953-1962 desuden anvendt klitgryden som nedsivningsområde for slamholdigt råspildevand fra produktionen. Desuden deponerede staten i 1961 40 tons bekæmpelsesmidler.

Endvidere fremgår det af svaret, at størstedelen af forureningen ved Høfte 42 blev fjernet af staten i juni-juli 1981. Et flertal i Finansudvalget henstillede i den forbindelse, at spørgsmålet om Cheminova's erstatningspligt blev prøvet ved domstolene, og Miljø- og Energiministeriet anlagde i februar 1984 sag mod virksomheden ved Vestre Landsret. Vestre Landsret frifandt Cheminova i sin dom af 4. juni 1987, idet retten henholdt sig til, at der ikke i den miljøretnlige lovgivning, som var gennemført efter ophøret af den aktuelle affaldsdeponering, var fastsat regler om erstatning på objektivi grundlag. Endvidere er det fremhævet i dommens præmisser, at deponeringerne af affald var sket efter myndighedernes forudgående undersøgelser og tilladelse, at myndighederne senere flere gange efter vurdering af depotets miljømæssige betydning ikke havde krævet det fjernet, ligesom staten selv i sin tid havde deponeret kemikalieaffald på stedet.

Ifølge svaret blev en udskrift af dommen af den daværende miljøminister fremsendt til Folketingets Finansudvalg, og ministeren tilkendegav samtidig, at dommen ikke burde ankes til Højesteret. Der blev ikke i Finansudvalget tilkendegivet et ønske om yderligere domstolsprøvelse af sagen.

Når der ikke efter miljøbeskyttelsesloven eller jordforureningsloven er hjemmel til at give påbud til den, der har forårsaget forureningen, overgår sagen til den offentlige indsats, hvor regionerne står for at prioritere og finansiere undersøgelser og oprydninger, jf. jordforureningslovens kap.3.

Da spørgsmålet om ansvaret for oprydning har været prøvet ved domstolene, er der ikke mulighed for at Miljøministeren kan pålægge hverken nuværende eller tidligere ejere at rydde op. Udgifterne til håndtering af forurening påhviler derfor de offentlige kasser og dermed skatteborgerne.”

Kirsten Brosbøl

/

Michel Schilling